

บัณฑิตพันธุ์ EEC, Competency เพียงพอไหม?

อรณิชา บุตรพรหม 10 ก.ย. 2562

ที่มา: <https://www.eeco.or.th>

เป็นที่ทราบกันดีว่า การดำเนินธุรกิจต้องอาศัย “กำลังคน” ในยุคแห่งการแข่งขัน ยุคดิจิทัลนั้น เรื่องการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีอย่างรุนแรง (Technology Disruptive) คนหรือทรัพยากรมนุษย์ จำเป็นจะต้องมีศักยภาพเพื่อการแข่งขันให้อยู่รอดได้ บัณฑิตที่จบออกไปทำงานให้กับสถานประกอบการต่าง ๆ นั้น ผลสำรวจในหลายปีนั้น พบว่าความพึงพอใจในตัวบัณฑิตยังไม่เป็นที่น่าพอใจ และภาวะการมีงานทำของบัณฑิตสูงขึ้นเป็นเรื่องที่น่าสนใจและท้าทายของสถานศึกษา สถานประกอบการต้องการบัณฑิตที่พร้อมใช้งาน ไม่ต้องมาทำการอบรมและสอนงานให้อีกต่อไป

EEC กำเนิดขึ้นจากนโยบายรัฐบาลเพื่อเร่งเศรษฐกิจให้เจริญเติบโตมีการลงทุนในโครงสร้างการขนส่งอย่างมหาศาล การส่งเสริมการลงทุนจากต่างชาติ ให้สิทธิประโยชน์ในการมาลงทุนใน 10 กลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมายซึ่งรัฐบาลเล็งเห็นแล้วว่าจะสามารถสร้างผลกำไรและเร่ง GDP ให้ประเทศไทยมากขึ้น สามารถทำให้ประเทศไทยหลุดพ้นจากกับดักคำว่า “ประเทศรายได้ปานกลาง” แต่การที่จะทำให้ “กำลังคนหรือบัณฑิต” ที่สถานศึกษาทำการผลิตออกไปแล้วมีสมรรถนะที่สถานประกอบการ ในกลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมายของ EEC ต้องการที่จะจ้างงานได้นั้น ไม่ใช่เรื่องง่าย การเข้าใจอย่างลึกซึ้งถึงสมรรถนะต่าง ๆ ที่แต่ละอุตสาหกรรมต้องการเป็นเรื่องที่ต้องวิจัยและศึกษา

สมรรถนะ (Competency) หมายถึง 3 สิ่งนี้ประกอบกัน คือ ความรู้ (Knowledge) ทักษะ (Skills) และ เจตคติ หรือคุณลักษณะที่ดีอื่น ๆ ประกอบ (Attributes) เช่น บัณฑิตสาขาการจัดการทรัพยากรมนุษย์ต้องมีความรู้ในงานทุกด้านของการจัดการทรัพยากรมนุษย์ ตั้งแต่การวิเคราะห์กำลังคน

การสรรหากำลังคน การจ่ายค่าตอบแทน สวัสดิการและผลประโยชน์ต่าง การอบรมและพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ต้องมีทักษะในการวิเคราะห์งานได้ ทักษะในการสื่อสารภาษาทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ทักษะคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปในงานด้านการจัดการทรัพยากรมนุษย์เช่น ระบบจ่ายเงินเดือน ระบบการประเมินผลการปฏิบัติงาน และสุดท้ายการมีเจตคติหรือคุณลักษณะที่ดี การพร้อมที่จะเรียนรู้และอดทน พร้อมจะเรียนรู้ไปตลอดชีวิต นี้คือ สมรรถนะ (Competency) พื้นฐานที่บัณฑิตสาขาการจัดการทรัพยากรมนุษย์ควรมี โจทย์ข้อใหญ่ของสถานศึกษาในเขต EEC